

ئاشكرا كردنى تەزويىرى (رىسالە ئىستىواو فەوقىيە) كە بە درۆ دراوتە پال ئىمامى ئەبو محمد جوھىنىيەو ئەو بەرىيە لىي.

سوپاس بۆ خۇاى گەورە، سەلات و سەلام لەسەر گەورەو سەردارمان پىغەمبەرى خۇا، وە لەسەر ئال و يارانىشى ھەتا پۈژىيى دوايى.

لە دواى ئەمە:

تاقمى ھەشويەكان زۆر درۆ دەلەسەيان بە ناوى پىشەواكانى ئەھلى سوننە كردووە، وە يەكئى لەوانەش كە سەلامەت نەبووە لەو بوختانە رىسالەكەيە دراوتە پال ئىمامى ئەبو محمد عبد الله كورى يوسفى جوھىنى شافىعى ئەشعەرىيە، كە سالى وەفاتى (٤٣٨) كۆچىيە، كە باوكى ئىمامى ھەپەمەين ئەبو لەعالى عبد الملك جوھىنى شافىعى ئەشعەرى گەورەو ئوصوليە كە وەفاتى (٤٧٨) كۆچىيە، لەم دوايانە رىسالەيەك دەربارەى (ئىستىواو فەوقىيەو پىت و دەنگ) بلاو بۆو ئەوئەى بىخويىتتەو ھەمان ناكات كە خاوەنەكەى كارىگەرە بە تاقمى ھەشويەكان و مەيلى ئەوانى ھەيە. وا گومانىان كردووە كەوا ئەمە دانراوى ئەبو محمد جوھىنىيە، ئىتر ھەشويەكان كەوتنە دلخۆشويەو زۆر بەخىرايى بلاويەيان بەو رىسالە كردو پىشتيان پى بەست بۆ بيروباەرە پوچەكانىان، كەوا گوايە ئىمامى ئەبو محمد جوھىنى ئەشعەرى وازى لە عەقىدەى ئەھلى سوننەى ئەشاعىرە ھىناو ھىناو چووتە سەر مەزھەبى ئەوان كە پىيان وايە ئەوان ئەھلى سوننەن. بۆيە ئىمەش ھەلسايىن بە لىكۆلئەوئەى مېژوويى لەبارەى ئەو رىسالەيەو كە بۆ موسلمانانى كەشف بىكەين وەھابى و تەيمىيە ھەشويەكان دەستى پىسى خۇيان خستە ناو زۆر كىتبان بۆ تەزويىر كوردنى كىتئىي پىشەواكان، تاوھكوو موسلمانان لە فىئەكانىان ئاگادارىن!

يەكەم: پىناسەى جوھىنى: حافىزى ئىبن و عەساكىر لە كىتئىي (تبين كذب المفترى) لە زمىنى زاناکانى ئەشاعىرە باسى كردووە كە ئەفەرموئى: يەكئى لەوانەش ئىمامى ئەبو محمدى جوھىنىيە كە باوكى ئىمامى ئەبو لەعالىيە ھەمەتى خۇاى لى بى. شىخ ئەبولخەسەن عبد الغافرى كورى ئىسماعىلى فارسى نوسى بۆى نوسى بووم كە ئەفەرموئى: عبد الله كورى يوسفى كورى محمدى كورى ھەيەويەى جوھىنى پاشان نەيسابوورى ئەبو محمد ئىمام روكنى ئىسلام شەرەزان و ئوصولئى ئەدىب و نەھوى و موفەسسىرە، تاكى سەردەمى خۆى بوو، كۆمەلئىك لە پىشەواكان ئىسلام لەسەر دەستى پىگەيىون و دەرچوون، وە لەبەر خۇپارىزى و دىانەتەكەى كە سىكى بەسام و رىز لىگىراو بوو لە نىو قوتابىيەكانى،

وه هيج هيج له بهردهمی گوزهری نه ته کرد ئیلا پیداکری و هاندان نه بی له سه به دهستهینان، وه له فیهیشدا دانراوه کانیکی هه ن که سوودیان گه لیک زوره وه کوو (التبصرة، والتذكرة، مختصر المختصر)، وه تهفسیریکی گه ورهشی هه یه که دهیهها جوړی له خو گرتوه له هه موو ئایه ته کاند، له (زولقه عدهی سالی ۴۳۸ کۆچی وهفاتی کردوه) وه وه له دواي خویشی وینهی کۆکراوهی خو بی به جی نه هیشتوه.

وه گویم له خالم ئیمامی ئه بو سه عید عبد الواحدی کوری عبد الکریمی قوشه پیری بووه که ئه یفه رموو: ئه بو محمد جوهرینی به کیک بو له پیشه واکانمان له سهردهمی خویدا، وه به یه کیک بو له لیکۆله ران له هاوه لانی ئیمه، که له باره یه وه پروایان وایه که مال و فزل و سیفاتی چاکي تیدا هه بوو، نه گهر بیت و جائیز بایه خوی گه وره پیغه مبه ریکی رهوانه بکردایه له سهردهمی خو بی ئه وه تنیا ئه وه ئه بوو، ئه مهش له بهر چاکي رینگاکه بی و وهرع و زوه دو دینداریه که ی له که مالی فه زله که ی.

وه قازی ئه بو به کر به حیای کوری ابراهیمی کوری ئه حمدهی کوری محمد سهلماسی له دیمه شق له باوکیه وه ئه بو تاهیر هه والی پیداین که فه رموویه تی: ئه بو عه لی حه سه نی کوری نه صری کاکه مه ره ندی شه ر عزان فه رمووی: ئه بو لقاسمی کوری مه نصوری کوری پامسی له کاتی باسکردنی ئه بو محمد جوهرینی فه رمووی: له جوانترین و چاکترین ره وشته کانی ئه و پیاویکی به رزو سابیت بوو، عه قلیکی فراوانی هه بوو، له هه موو کاروباره کانی خو بی جیددی بوو، هيج شتیکی رقلیکراوت لی نه ئه دی، ئه مهش له بهر به کساننی بوونی ده ره وه ی به ژوره وه ی، وه به هو ی هاوسه نگی نه یینه که ی به ده ره وه ی، وه له بهر زوه دو خو به دوور گرتنه که ی له ریاسه ت و به رپر سایه تی له کاتی کدا که ریاسه ت ئه وی ده ویست ئه ویش لی را ئه کرد، وه ئه وه نده شی له لای خو شه ویست ئه کرا ئه وه هر لی پائه کرد). کۆتایی هات

ئیمامی تاج الدینی سو بوکی له (الطبقات الشافعية) وه غه یری ئه ویش پیناسایان کردوه، ئه وه ی حه ز ئه کات ئه توانی بگه ریته وه ئه وی.

وه هه موو ئه وانهی که پیناسه یان کردوه که سیان نه یانگوتوه وازی له ئه شاعیره هیناوه و بووه حه شوی. چونکه ئه گهر بیت و په شیمان ببا یه وه ئه وه له کتیه به ناوبانگه کاند ئه مان دیت و ره ددانه وه ی ئه هلی حه قیسمان ئه بینی. وه هه تا له کتیه کانی ئین و ته ییه و ئین و قه یم و زه هه بیش ئه مان دیت وینه یه که له و په شیمانیه، به لام هيج شتیکی له مانه وجودیان نیه، باشه چون ئه وه هه موو

خه لکه له و ریساله یه بی تاگان؟ وه لآمه که ی ته نیا ته ویه ریساله یه کی ته زویرکراوه و درویه که دراوه ته پالیه وه.

دووه م: ته وه ی له نیمام ته بو محمد جو هینی وه زانراوه عه قیده یه کی چاکی هه بو وه، ته مهش له دانراوه کانی خوئی به یانی عه قیده که ی خوئی کردووه که خه لکیش لییه وه نه قلی کردووه، جا دوایه که یان (عقیده أصحاب الشافعی) یه، که حافیزی تبین و عه ساکیر له کتیبی (التبیین) نه قلی کردووه و ته فهرمووی: شیخ و نیمام روکنی دین ته بو محمد عبد الله کوپی یوسفی جو هینی ره همه تی خوی لی بی باسی کردووه له کوئی کتیبه که ی که دایناوه و ناری لیناوه (عقیده أصحاب الإمام المطلبي الشافعي رحمه الله وكافة أهل السنة والجماعة)، که ته فهرمووی: بروامان وایه پیکاوتی موجه هیده کان له تووول و فروعدا یه که، وه واجبه له له تووولدا دیاری بکری، به لام له فروعدا ته کری دیاری دی، وه ته شکری نه یه تن، وه مه زه بی شیخ نه و لحه سه نی ته شعهریش ره همه تی خوی لی بی پیکاوتی موجه هیده کان له فروعدا، ته مهش مه زه بی شافیعی نیه ره زای خوی لی بی، وه ته بو لحه سه نیش یه کی که له هاوه لانی مه زه بی شافیعی ره زای خویان لی بی، جا ته گهر پیچه وانهی شتیکی کرد ته وه پشتی تی ته که یین، تیر له و رووه وه و ته ی دهسته واژهی فرمان نیه پیچه وانه کردنه که ی بو تووولی شافیعی و دهقه کانی ره زای خوی لی بی که می بکه یته وه یان شکواری بکه ییت، وه ره نگه بیدعه چیه کان شتیکیان دایته پالیه وه گویه که ته لی: ته وه ی له نیو موصحه فدایه قورپان نیه، وه له گویشدا پیغه مبه ر نیه، وه به هه مان شیوه هالا ویرد کردن له نیمان و نه فی کردنی توانستی دروستکراو له ته زلدا، وه ته کفیری عه وام و واجب کردنی به لگه زانست له سه ریان، جا گهرام و له وه ی که گهرام له کتیبه کانی بیرم کرده وه له دهقه کانی له باره ی ته و بابه تانه وه بینیم هه مووی پیچه وانهی ته وه ن که دراونه ته پالیه وه، وه سه رسامیش نیه چونکه ته وان تیعتیرازیان لی گرت که چی لال بوون، له به ره ته وه ی ره همه تی خوی لی بی قه ده ریه کان و تیکرپی بیدعه چیه کانی فه زحکردو که شفی عه وره تیانی کرد، جا هیچ خیریک له و که سه دا نیه ته و که سه نه ناسیت که سه سوودی پی ته بات). کوئی پی هات

ته بینین ته بو محمدی جو هینی یه کی که له کوئی زانا ته شاعیره کان که نیمزای ته وه یان کردووه ده رحه ق به ته زکیه کردنی نیمامی ته بو لحه سه نی ته شعهری، که نویسی لاپه ره که ش نیمامی ته بو لقاسمی قوشه یی ته شعهری نیمزای کردووه ته مهش دهقه که یه تی: (بسم الله الرحمن الرحيم اتفق أصحاب

الحديث أن أبا الحسن علي بن إسماعيل الأشعري رضي الله عنه كان إماما من أئمة أصحاب الحديث ومذهبه مذهب أصحاب الحديث تكلم في أصول الديانات على طريقة أهل السنة ورد على المخالفين من أهل الزيغ والبدعة وكان على المعتزلة والروافض والمبتدعين من أهل القبلة والخارجين من الملة سيفا مسلولا ومن طعن فيه أو قدح أو لعنه أو سبه فقد بسط لسان السوء في جميع أهل السنة. بذلنا خطوطنا طائعين بذلك في هذا الذكر في ذي القعدة سنة ست وثلاثين وأربعمائة والأمر على هذه الجملة المذكورة في هذا الذكر وكتبه عبد الكريم بن هوازن القشيري وفيه بخط أبي عبد الله الجبازي المقرئ كذلك يعرفه محمد بن علي الجبازي وهذا خطه وبخط الإمام أبي محمد الجويني الأمر على هذه الجملة ..)) اهـ.

بهناوی خوای به خشنده و میهره بان، هاوه لانی فهرمووده یه کدهنگن کهوا ئه بو لهسه ن عهلی کوری ئیسماعیلی شه شعری ره زای خوای لی بی ئیمامیکه له ئیمامه کانی فهرمووده، وه مهزه به که شی مهزه بی هاوه لانی فهرمووده یه، قسه ی له ئوصولی دیانه ته کان کردووه له سهر ریگای ئه هلی سوننه، وه ره ددی پیچه وانکه ره کانیشی داوه ته وه له تاقمه لاده رو بیدعه چیه کان وه کوو موخته زیله و رافیزه کان و بیدعه چیه کان له ئه هلی قبیله و دره چووه کان له دینی ئیسلام، که شمشیریکی دهرده دار بووه، جا ههر که سی که تانه ی لیدابی یان برینداری کردبی یان نه فرینی لی کردبی یان جوینی پیدابی له و کاته دا زمانی دریز کردووه به رامبه ر گشت ئه هلی سوننه. ئیمه دهستنووسی خو مان به خشویه وه ک گوپراه لیکه رانیک بز ئه مه له و باسکردنه دا له (زولقه عده ی سالی ۴۳۶ کۆچی) وه کاره کهش له و ئه و پرسته باسکراویه له و باسکردنه دا که عبد الکریمی کوری هه وازینی قوشهیری نوسیویه تی، وه به دهستنووسی ئه بو عبد الله خه ببازی موقریش وه به هه مان شیوه محمدی کوری عهلی جه نازی ئه یناسی ئه مهش دهست و خه تی خو یه تی، وه به دهست و خه تی ئیمامی ئه بو محمدی جوینی کاره کهش له سهر ئه و پرسته یه ...

ئهم مه کتوبه ئه بیینی ئیمزای ئیمامی جوینی تیدایه که له سالی ۴۳۶ کۆچی بووه به ر له وه فاتی به ماوه یه کی که م.

وه له دائراوه چاپکراوه کانی کتیبی (التبصره) که وته ی چاک و جوانی تیدایه ده رحق به پروونکردنه وه ی عه قیده ی ئه هلی سوننه و جه ماعه، ئه مهش شتی که له کتیبه که ی له لاپه ره ۱۸۳ باب الإیمان: (أن يعتقد حدوث العالم وقدم محدثة وأنه ليس كمثل شيء وتحقيقه أنه لا يتصور في الوهم وما دونه يقبل هذه الصفة والنهاية منفية عنه وليس بجوهر ولا جسم ولا عرض وانتفت عنه الكيفية

والكمية والأينية واللمية وأنه حي قادر مرید سمیع بصیر متكلم له حياة وقدرة وعلم وإرادة وسمع وبصر وكلام لم يزل ولا يزال بهذه الصفات لا يشبه شيء منها شيئاً من المخلوقات... وأنه قائم بنفسه مستغن عن مكان يقله وعن جسم يحمله ليس له تحت فيكون تحته ما يسندده ولا فوق فيكون فوقه ما يسكه ولا جانب يعضده أو يزاحمه ثم الاعتقاد بجواز الرؤية مع نفي الأوصاف المحدثه عنه.... فإن استمرت هذه العقيدة على هذه الشرائط واستقرت عليها بحيث لا يتشكك بالتشكيك ولا يرتاب بمجدال أهل الإلحاد فقد سبق إليه الإيمان بمخالفه.....

بابي ئيمان: (تەبى موسلمان پروای وابى كهوا جيهان دروستكراوه وه هه ميشه بى نه بوونى كه به ديهينراوه، وه هيچ شتيك وه كوو خودا نيه، وه ته حقيق كردنى ئەمەش به وه تەبى كه ته سه ور ناكرى له وه همدا، وه وه غه بىرى ته ویش ته وه سيفه تى ته سه وره قه بوول ته كات، وه كو تايى دانان بو ته وه نه فى كراوه ره تكراره بيه، وه ته وه نه جه وه ره مادده بيه، وه نه جه سته وه عه ره زو لابه لايه، چونه تى دانان و چه نديتى له كو بيه تى و بوچى تاوايه ده رحه ق به وه نه فى كراوه، وه زاتيكه زيندووه و خاوه ن توانا ويست و بيسه رو بينه ره و قسه كه ره، وه حيا تى هه بيه، وه توانستى هه بيه، وه زانستى هه بيه، وه ئپرا دهى هه بيه، وه بيستن و بينينى هه بيه، وه له گه ل قسه دا، كه به هه ميشه بى و به به رده و امى به و سيفه تانه بووه، هيچ به كيك له و سيفاتانه به سيفاتيكي دروستكراوان ناچن...، وه خودا راگيره به خوى و بى ئيحييتياجه به شوين تاوه كوو هه لى بگرى، وه له جه سته ش تاوه كوو تيكه لى بى، ژيرى نيه تاوه كوو ته وهى له ژيريه وه تى پشتى پى به سته، وه سه ريش نيه تاوه كوو ته وهى له سه ره وه بيه بى خودا بگرى، وه ته نيشتى نيه تاوه كوو پالكه وى و پشتى بى به سته يا خود به رته سكى بكاته وه، پاشان باوه ر بوون به دروستيه تى بينينى خواى گه وره له گه ل نه فى كردنى وه صغه دروستكراوه كان ده رحه ق به خواى مه زن...، جا ته گه ر تو له سه ر ته م عه قيده بيه به رده و ام بوويت ته وه له سه ر ته وه مه رجان، وه جيگير بوويت له سه رى به جو رى كه گومان ت لى پهيدا نه بى به هوى گومان چيه كه وه، وه گومان نيشت بو پهيدا نه بى به هوى ته هلى ئيلحاده وه ته وه ئيمان پيشى كه وتوو به هه موو لا كانيه وه....

ورما يتلو باية أو يقرع سمعك خبر فيستولي على خاطرك عدوك كمثل آيات الصفات والاستواء على العرش واليد والعين وحديث النزول وما أشبه ذلك فمتى أشكل عليك لفظ شرعي في صفات الذات فاصرف ذلك اللفظ إلى الفعل مثاله قوله تعالى وهو معكم الآية وقوله { وما يكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم } وقوله { ونحن أقرب إليه من حبل الوريد } يحتمل والله أعلم من حيث العلم لا من حيث الذات ومن أثبت له مكاناً مخصوصاً أو جعل العرش له قراراً قيل له كيف يكون العرش

له قرار من حيث المكان وهو على العرش يعلم ما على الأرض (أينما كنتم) و (أقرب إليكم من جبل الوريد) فإن استعمل بأن يحمل قوله { وهو معكم } على صفات الفعل فكذلك يحمل الاستواء والنزول على صفات الفعل وإن اختير الإعراض عن تأويل قوله تعالى { وهو معكم } فليعرض عن تأويل الاستواء وحديث النزول ونظائرها فإن من السلف الصالحين من اختار في هذه الظواهر ترك الكلام عليها مع الإيمان بها وذلك طريقة حسنة ..)) اهـ

وه رهنه ئايه تيتك بخوي ندر يتته وه ياخود هه واليک به بهر گویت بکه وی تیت له وه وه دوژمنه کهت به سه ر نه نديشه و خيال تا زال ببي بو نمونه وه کوو ئايه ته کانی سیفات و ئیستیوا له سه ر عه رش یه دو عهین و فه رمووده نهی دابه زین و وینهی نه مانهش جا هه ر کاتی کیشته بو دروستبو له له فزیکی شه رعی له سیفاتی زات نه وه پشت له وه له فزه بکه و بولای فیعلی بو نمونه وتهی خوی گه وره نه وه له گه لئانه (سی کهس نیه که قسه نه کهن یاخود چه نه کهن ئیللا خوی گه وره چواره میانه)، وه وتهی (تیمه له شا ده مار زیاتر له وه نزیکترین) نه کری والله أعلم له روانگی زانسته وه بی نه که له پروی زاتی خوی گه وره وه، چونکه هه ر که سی جیگایه کی تابهت بو نه و جیگیر بکات یاخود عه رش بکاته جیگای نه وه وه پیی نه گوتری؛ چون عه رش ده بیته جیگای نه وه له پروی جیگه وه له کاتی کدا له سه ر عه رش بی نه وهی له سه ر زه وی روو نه دات نهیزانی (اینما کنتم) له هه ر جیگایه ک بن، وه (له شا ده مار له وه نزیکترین) جا نه گه ر به کارهینرا نه وه کاته (نه وه له گه لئانه) نه وه هه لئه گری که وا سیفاتی فیعل و کرداره به هه مان شیوه ئیستیوا و دابه زین و له سه ر سیفاتی کرداره، وه نه گه ریش پشت کردن له ته ئویلکردنی (نه وه له گه لئانه) هه لئه بئیردرا نه وه کاته با پشت له ته ئویلکردنی ئیستیوا و فه رمووده ی دابه زین و هاووینه کانیان بکری، چونکه که سانیک له سه له فی صالح هه نه نه وه زاهیری هه لئه بئاردوه ته رکی قسه شی کردوه له سه ری وه له گه لئان تیمان هینانیش پیی، نه مهش ریگایه کی چاکه. کو تایی هات.

واته: ریگای زورینهی سه له ف به سه ر دارویشتنی نه وه دهقانه یه به بی لیکنو لینه وه له مانای زاهیری دهقه کان چو نیه تی و حه قیقه تی نه وه دهقانه، هه ر خودا و پیغه مبه ره که ی نه زانن، تیمانیشیان به دهقه کان هه یه، به لام کاتی نه هلی بیده دی نه یه وی زاهیری نه م دهقانه بیکاته حه قیقه ت و به رجه سته ی بکات بو خودا نه وه کاته نه هلی سوننه بهر په رچیان نه دهنه وه به ته ئویلکردنیکی وا که شایه نی خویه تی خوا بی.

جا خۆشه‌وستان گهر سه‌یری و ته‌که‌ی ئیمامی جوهرینی بکه‌ین هه‌مان و ته‌ی ته‌هللی سونه‌یه له
ته‌شاعیرپه‌و ماتۆریدی ئیتر چۆن ته‌سه‌وری هه‌شویه‌کانی لی ته‌کرێ؟!)

په‌جمه‌تی خوی لی بی باوه‌پێکی چاکی هه‌بووه‌ ده‌رحه‌ق به‌ زانستی که‌لام، حافیزی ئین و
عه‌ساکی له (التبیین کذب المفتری) ته‌فه‌رمووی:

((أخبرنا الشيخ أبو القاسم عبد الرحمن بن الحسن بن أحمد الجرجاني الصوفي المعروف بالشعر
بنيسابور قال سمعت أبا الحسن علي بن أحمد المدني يقول سمعت الإمام أبا محمد عبدالله بن يوسف
الجويني يقول رأيت إبراهيم الخليل عليه السلام في المنام فأهويت لأن أقبل رجله فمنعني من ذلك
تكرما لي فاستدبرت فقبلت عقبيه فأولت الرفعة والبركة تبقى في عقبي ثم قلت يا خليل الله ما تقول
في علم الكلام فقال يدفع به الشبه والأباطيل)) اهـ.

واته: شیخ ته‌بو لقاسم عبد الرحمانی کورپی هه‌سه‌نی کورپی ته‌جمه‌دی جوهرجانی صوفی که به شعر
ناسراوه له نه‌یسابور هه‌والی پیداین که فه‌رمووی: گویم له ته‌بو له‌سه‌ن عه‌لی کورپی ته‌جمه‌دی
مه‌دینی بوو ته‌یفه‌رموو: گویم له ته‌بو محمد عبد الله کورپی یوسفی جوهرینی بوو ته‌یفه‌رموو ئیبراهیم
خه‌لیم له خه‌ودا بینی سه‌لامی له‌سه‌ر بی، هه‌ولمه‌دا تاوه‌کوو پێکانی ماچ بکه‌م نه‌یه‌یشت وه‌ک رپیز
لینانه‌ک له من، ئیتر منیش چوومه‌ دواوه‌بی پاژنه‌ی پیم ماچ کرد، به‌وه‌م لی‌کدایه‌وه‌ که‌وا به‌رزی و
به‌ره‌که‌ت له‌پشتم واته‌ نه‌وه‌کاتم ته‌بی، پاشان گوتم: ته‌ی دۆستی خوا چی ته‌لێی ده‌رباره‌ی زانستی
که‌لام؟ ته‌ویش فه‌رمووی: په‌تکرده‌وه‌ی گومانه‌کان و باتل و پووچه‌کانه‌.

سییه‌م: واسیطی کییه‌؟ وه‌ په‌یوه‌ندی چیه‌ به‌و ریساله‌ ساخته‌یه‌وه‌؟

شیخ‌خیکه‌ هی سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچی هه‌روه‌ک شیخ‌مان حافیزی ئین و هه‌جهر له (الدرر الکامنه)
به‌و جوهره‌ باسی کردوه‌: ((أحمد بن إبراهيم بن عبد الرحمن عماد الدين ابن الشيخ أبي إسحاق شيخ
الحزامية الواسطي ثم الدمشقي الصوفي ولد سنة ٦٥٧ وتفقه على مذهب الشافعي وتعبد وانقطع
وكان يرتزق من النسخ وخطه حسن جداً وله اختصار دلائل النبوة وتسلك به جماعة وكان يحط على
الاتحادية قال الذهبي تفقه وكتب المنسوب وتزهّد وتجرد وتعبد وصنف في السلوك وشرح منازل
السائرين وكان منقبضاً عن الناس حافظاً لوقته لا يجب الخوانك تسلك به جماعة وكان ذا ورع وإخلاص
وله نظم حسن مات في شهر ربيع الآخر سنة ٧١١)) اهـ.

"ئه‌حمده‌دی كورپی إبراهيمی كورپی عبد الرحمان عماد الدینی كورپی شیخ‌ئەبو ئیسحاقی شیخی حوززامیهی واسیطی ئینجا دیمه‌شقی صۆفیه، له‌ سالی ۶۵۷ كۆچی له‌ دایكبووه، فیهی خویندووه له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیهی خه‌ریکی خواپه‌رستی بووه‌ و خۆی یه‌كلا كردبووه‌ به‌هۆی نه‌سخ‌کردن و نوسینه‌وه‌ی كتیبان‌ رۆزی په‌یدا‌ ئه‌كرد، وه‌ ده‌ست و خه‌تیشی زۆر جوان بووه، وه‌ پوخته‌یه‌كیشی هه‌یه له‌ باره‌ی (دلایل النبوة) كۆمه‌لیكیش شوینی كه‌وتن، وه‌ رهددانه‌وه‌ی ئه‌وانه‌شی هه‌بووه‌ كه‌وا پێیان وابوووه‌ خودا له‌ گه‌ل‌ بوونه‌وه‌ران یه‌كده‌گری، وه‌ زه‌هه‌بیش ئه‌فه‌رمووی: فی‌ری فیه‌ بوو، وه‌ كتیبیشی دراوته‌ پال، وه‌ زوه‌دی كردو خۆی رووت‌كردوه‌ له‌ هه‌موو شتێك، وه‌ خواپه‌رستی ئه‌كرد، وه‌ له‌ باره‌ی سلوك (ته‌سه‌وفه‌وه) كتیبی دانا، وه‌ شه‌رحی (منازل السائرین) ی كرد، خۆی گرتبووه‌ له‌ خه‌لكی و پارێزگاری له‌ كاته‌كانی خۆی ئه‌كرد، وه‌ زۆر چه‌زی به‌سه‌ر سفره‌ و خانا نه‌بووه، كۆمه‌لیكیش شوینی كه‌وتن، كه‌سێکی خاوه‌ن وه‌رع و ئیخلاص بوو، وه‌ شیعریشی هه‌یه، له‌ مانگی ربیع‌ الآخر سالی ۷۱۱ كۆچی وه‌فاتی كردوه‌".

ئه‌مه‌ هه‌موو شیخمان حافیز باسی كردوه‌، كه‌ پێناسه‌یه‌کی زۆر كه‌مه‌، وه‌ پێناسه‌ی ئه‌و پیاوه‌ له‌ چه‌ند كتیبی تردا ده‌ستت ئه‌كه‌وی و هه‌كوو (العبر، شذرات الذهب، الصافي) وه‌ غه‌یری ئه‌وانه‌ش، به‌لام له‌ هه‌موویان به‌رفراوتر كه‌ باسی كردبێ (ذیل طبقات الحنابلة) یه‌ هی ئین و ره‌جه‌ب، جا هه‌ر كه‌سێ بگه‌رێته‌وه‌ كتیبه‌كه‌ی ئین و ره‌جه‌ب ئه‌زانێ ئه‌و پیاوه‌ كورپی شیخی ریفاعیه‌ی ئه‌حمده‌دی بووه‌، هاوه‌لانی سه‌ید ئه‌حمده‌دی ریفاعی، وه‌ك صۆفیه‌ك پێگه‌یشتوووه‌، وه‌ فی‌ری فیه‌ بووه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیه‌ی، پاشان چه‌ند گه‌شتی‌کی كردوه‌ كه‌ له‌ كاتی گه‌شته‌كانی به‌ كۆمه‌له‌ تاqmیی‌کی زۆر كه‌وتوووه له‌وانه‌ هاوه‌لانی ته‌ریقه‌تی شازلی جا کاریگه‌ر بووه‌ به‌وان جا بووه‌ ته‌ریقه‌تی شازلی، پاشان خوای گه‌وره‌ ته‌قدیری بۆی كرد كه‌وا به‌ ئین و ته‌یمیه‌و هاوه‌لانی بگات ئیتر پێیه‌وه‌ کاریگه‌ربوو، ئیتر له‌ ده‌ره‌نجامه‌كانی ئه‌و کاریگه‌ریه‌وه‌ كه‌ شیخمان حافیزی ئین و چه‌ه‌رو غه‌یری ئه‌ویش به‌و زانیاریانه نه‌گه‌یشتوون كه‌ واسیگی وازی له‌ مه‌زه‌به‌ی شافیه‌ی هی‌ناوه‌و بووه‌ته‌ حه‌نبه‌لی، وه‌ یه‌كێ له‌و شوینه‌وارانه‌ ئه‌و وازی له‌وه‌ هی‌نا كه‌ پێشتر له‌سه‌ری له‌ رێگای صۆفیه‌ت، وه‌ به‌هۆی ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی كه‌ به‌سه‌ر واسیگی دا هاتوووه‌ شافیه‌یه‌كان له‌ ته‌به‌قاته‌كانی خۆیان پێناسه‌یان نه‌كردوه‌ (واته‌: به‌زانیه‌کی شافیه‌ی له‌ قه‌له‌میان نه‌داوه‌)، به‌لام حه‌نبه‌لیه‌كان له‌ ته‌به‌قاته‌كانی خۆیان پێناسه‌یان كردوه‌، جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌تزانێ ئه‌وه‌ له‌سه‌رت گران نابێ ته‌سه‌وری ئه‌وه‌ی كه‌ واسگی كۆتایی له‌سه‌ری بووه‌ به‌تایبه‌ت له‌ بابی عه‌قائید، هه‌روه‌ك باسی ئیوه‌ ده‌كری كه‌وا خۆی دوور ده‌گرت

وداوم الذکر بعد العقد من سنن

عقد ابن حنبل للأمراض يشفيها

جا ته گهر ته مه تزانى هه مووى ئاسان ئه بى بۆ تۆ كهوا پياويكى وه كوو واسيطى شافيعى بناسى پاشان حه نبه لى ريفاعى پاشان شازلى پاشان ته يمى، هيچ دوور نيه له سه رى كهوا ريساله يهك له عه قائيد بنووسى كه دهسته واژه كانى پيكرپژاو تيكه ل و پيكل بى كه حه پره تى خاوه نه كهى ده رته خات، وه ئه و كه سه ش سه رسام ته كات كه ئه بخويئته وه كه ئايا خاوه نه كهى حه شويه ياننا؟! بويه به رو كه شى ئه و ريساله وه دياره كه واسيطى ئه و ريساله لى له عه قائيد نوسيوه سه باره ت به بابه تى ئيستيوو فه وقيه ت و حه رف و سه وت، وه ئه م ريساله يه ش له نيو حه نبه ليه كان ده ستاو ده ستى پيكر او وه ده رنه خراوه و به ناوبانگ نه بووه.

چواره م: ئيمامى سه فارينى حه نبه لى له ريساله لى واسگيه وه نه قلى كردوه:

سه فارينى حه نبه لى وه فاته كهى سالى ۱۱۸۸ كوچيه، له كتبه كهى خوى (لوامع الانوار البهيه) (ب/۱/۲۱۰). ته فه رمووى: (ذكر الإمام أبو العباس عماد الدين أحمد بن إبراهيم الواسطي الصوفي المحقق العارف تلميذ شيخ الإسلام بن تيمية قدس الله سرهما الذي قال فيه شيخ الإسلام إنه جنيد زمانه في رسالته: (نصيحة الإخوان) ما حاصله في مسألة العلو والفوقية والاستواء هو أن الله عز وجل: (كان ولا مكان ولا عرش ولا ماء ولا فضاء ولا هواء ولا خلاء ولا ملأ وأنه كان منفردا في قدمه وأزليته متوحدا في فردانيته لا يوصف بأنه فوق كذا ..) اهـ.

ئيمامى ئه بو عه باس عماد الدين ته حمه دى كورى ابراهيمى واسيطى صوفى^۲ ليكوله رو عاريف قوتابى شيخي ئيسلام خودا نه يئيان پيرۆز بكات، ئه و كه سه لى كه شيخي ئيسلام له باره يه وه گوتوويه تى ئه و جونه يده، جا له ريساله كهى خوى (نصيحة الإخوان) باسى كردوه، جا پوخته كهى له بابه تى (علو و فوقيه و ئيستيوو) ته وه يه كهوا خواى گه وه (هه بووه به بى ته وه لى جيگه و عه رش و ئاو و بوشايى هه واو به تالى و پرايى هه بى، ئه و ته نيا بوو هه ر به هه ميشه يى و ته زه ليه تى خوى، تاك بوو له ته نهايه تى خوى، وه صف ناكرت به وه لى له سه ر شته). كو تايى هات

^۲ له و ده كه لى ئيمامى سه فارينيه وه ده رده كه وى ته و زانا به رتزه به يه كه جارى وازى له ته سه وف و ته ريقه ت نه ه يئاوه به پتجه وانه لى و ته كه لى ئين و ره جه ب به لكوو وازى له ريگاكانى تر ه يئاوه و چو ده ته سه ر ريگا لى ته سه وفى شيخي جونه يدى به غدادى ره حمه تى خوايان لى بى. وه رگتير

جا گهر سهیری بکهین سه فارینی به شیک له ریساله کهی هیئاوه، وه تۆش دهقی یه کهم تهیینی، وه هیچ گومانیکیشی تیدا نیه کهوا سه فارینی سهیری دهستنوسه کانی کردووه یاخود نهقلی کردووه له یه کی له وانهی رابوردوو له حهنبهلیه کان.

پوختهی که لام تهو ریساله یه که سه فارینی ناوی لی ناوه ههروهک بینیت به (نصیحة الإخوان) تهمه مایه وه به بی تهوهی به ناوبانگ بی ههتاوه کوو یه کهم چاپی کرا له سالی ۱۳۱۶ کۆچی که له هیند چاپکرا کۆکرا بووه له ژیر ناویشانی (أریح البضاعة) که چهند ریساله یه کی له عه قیدهی له خوگرتوو، وه تهم کۆکرا وهش له ریکخستنی عهلی کورپی سلیمانی حولوتهی ئالی یوسفی ته میمی به غدادیه وه بووه، که یه کی که له قوتابیه کانی محمود شوکری ئالوسی، وه یه کی لهو ریسالانهی که له ناو تهو کۆکرا وه دا ههیه له ژیر ناویشانی (عقیده الواسطی) که ئامۆژگاری و نه صیحه تی له خوگرتوو ههروه کوو تهوهی سه فارینی دایه پال واسیطی.

پینجه م: ریساله ی واسیطی به ساخته دراوته پال جوهینی:

هه ندیک دهستنوسیک خهت نوی له هه یوانی شامیه کانیا ن له تهزه هری شهریف دۆزیه وه که دیاره له سه هری نوسرایه دیاره خه ته که ی نوییه ههروه کوو له وینه که دا ته ییینی:

الجوهري

كامل
لا تاريخ له

الصحف

٢١

هذه رسالة في اثبات الاستواء والفضيلة ومسئلة الجرف

في القرآن المجيد وتزويد الباري سبحانه عن الحزم والتمثيل والكيفية
للشيخ الامام العالم العلامة ابي المعالي عبد الله بن يوسف الجوهري
الشافعي قر الاصول على والده والفقه علي بن يعقوب الابي وردني
ثم خرج الي نيسابور فلزمه ابا الطيب الصعلوكي ثم جئ الي
مر وللفقاله فلزمه حتى برع عليه من هبوا وخلافا وكان كما
في التفسير والفقاه والادب قال شيخ الاسلام ابو عثمان الصابوني
لو كان الشيخ ابو بصير الجوهري في بني اسرائيل لقلت اليها او صافه
واقدمه في صومعه كيمي اشتهر علي عشرة انواع من العلوم
في كل ليله توفي سنة ثمان وثلاثين واربعمائة واهام الحرمين
ابنه من الفقاه والاصول علي بن القاسم الاسكاف

- تلميذ الاسفرايني توفي والده
- وله نحو عشرين سنة واقعه
- الايمة في مكانه للتدريس
- والله سبحانه وتعالى

وقف هذا الكتاب السيد المرحوم علي عليه السلام بالارزهر
ومقره رواق الشوام والنظر للسيد المرحوم عن تدهله بعد ما ستم

جا شه گهر سهر نجت دابی بۆت پروون شه بیته وه کهوا له بهر گرگه وهی ده ستنوسه که تیکه لی کردوه له
نیوان تیمامی شه بولمه عالی عبد الملک جوهرینی له گه ل باوکی شه بو محمدی جوهرینی، شه بیینی یه که مجار
ته لی (شه بولمه عالی) شه مهش کونی هی تیمامی حه ره مهینه به لام له دوی شه وه ته لی: (عبد الله کوری
یوسفی جوهرینی)، شه مهش ناوی باوکیه تی که شه بو محمده، پاشان شه بیینی ته لی: (قرأ الأصول علی

والده..) ئوصولی لای باوکی خویندووه، ئەمەش سیفەتی ئیمامی حەرەمەینە، پاشان وتەیه کی تری نەقل کردووه که سیفەتی ئەبو محمد جوەینیە... ئەمەش هەموو بەلگەیه کهوا نوسەرە که تیکەل و پیکەلکەر بووه له پیناسە کردنی دانەر! بەلام کاتی که هەندی کەس بەو ریسالەیه گەشتوون هەلساون بە چاپ کردنی کهوا ئەمە هی ئەبو محمد جوەینیە هەلخەلتاون بەو هی که لە بەرگەرەو هی دەستنووسە که نوسیویەتی بەبێ ئەو هی لیکۆلینەووه و وردە کاری بکەن، ئەمەش چاپەمەنی مونیریە ئەو کارە کردووه.

له سالی ۱۳۴۳ کۆچی چاپەمەنی مونیریە که خاوەنەکی محمد مونیر دیمەشقیە که هەلساون بە له چاپدانی کۆکراوێه کی نوێ که کۆمەلە ریسالەیه کی زۆری له خوگرتبوو، که ئەم کۆکراو ناسراوه به (الرسائل المنيرية)، وه له نێو ئەو ریسالانەش ریسالەیه که هەیه به ناو نیشانی (رسالة الأستواء والفقوية) که دراو ته پال ئەبو محمدی جوەینی باوکی ئیمامی حەرەمەین، که کەسانیک ئەو دەستنووسە نوێهیان له ئەزھەری شەریف له قاھیرە دۆزیووه، ئەو هی که وینەکی پێشکەوت لهو میژوووه ۱۳۴۳ کۆچی، که ریسالە ی واسیطیان بۆ یه که مجار دایه پال ئیمامی ئەبو محمدی جوەینی، بەلام گەر تۆ سەیری دەقی ئەو چاپەت کردبێ و بەراوردی بکە ی له گەل دەقی (نصيحة الإخوان) ئەو که سەفارینی نەقلی کردووه، وه بەراوردیش بکە ی به (عقيدة الواسطي) چاپکراو له زمینی کۆکراو ی (أربح البضاعة) بۆت دەرئەکو ی کهوا یه که دهقه، وه واجبیشه دانەرە کەشی هەر یه که س بێ.

وه له سالی ۱۳۷۴ کۆچی زوھیر شاویش (عقيدة الواسطي) چاپ کرد ئەو هی که باسی لێو کرا دوا ی ئەو هی که جیای کردووه له کۆکراوێه کی رابووردو (أربح البضاعة)، بەلام ئەم جارە ناویکی نوێ لێنا به ناوی (النصيحة)، هۆکاری گۆرینی ناو هەش بۆ شاویش دەرکەوتوو وه ئەلی: "بینیم دانەر ناوی لێناوه (النصيحة) له لاپەرە ۸، بۆیه چاپم کرد بهو ناوه". وتەکی کۆتایی هات

باسی ئەو هەمان کرد که سەفارینی حەنبەلی ناوی لێ نابوو به (النصيحة) جا ئەم چاپەش له ژیر نەفەقە ی شیخ عەلی ئالی ثانی بووه، جا ئەم چاپە دەرکەوت به ناوی (النصيحة) ئەمەش هەمان ئەو نوسخە بوو که دووبارە کرابوو له کۆکراو ی (أربح البضاعة)، که له ویدا به ناوی (عقيدة الواسطي) هاتبوو.

وه له سالی ۱۳۸۳ کۆچی ئەمجارە زوھیر شاویش کۆکراو ی (أربح البضاعة) به چاپ گەیاند که (عقيدة الواسطي) شێه له گەل بوو.

شه‌شهم: شیخ زوهیر شاویش موحه‌بیهره له نیوان دوو چاپدا بوئه‌وه‌ی بگاته دهره‌نجامیکی هه‌له:

ئه‌وه‌بوو شیخ زوهیر شاویش سه‌یری چاپه باسکراوه‌کانی کرد، بینی (النصیحة) بو‌یه‌که‌مجار دراوته پال واسطی، پاشان له مونیریه‌ش دراوته پال جوهرینی، ئیتر موحه‌بیهرما که چی بکات؟ له دهره‌نجا بیری کرده‌وه که‌وا ریساله‌که‌هی جوهرینی له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌فاتی ئه‌و له پێشتره، ئه‌کرئ واسطی له‌وی وه‌ریگرتبی^۳.

دووباره مه‌کته‌به‌ی ئیسلامی که‌ خاونه‌که‌ی زوهیر شاویشه چاپی (النصیحة)ی کرده‌وه به‌جیا چه‌ند جاریک، که‌ له‌ بنه‌رتدا (عقیده‌ الواسطی)یه، ئه‌وه‌یشی ئیستا له‌به‌رده‌ستمه چاپی چواره‌مه سالی ۱۴۰۵ کۆچیه، به‌لام ئه‌مجاره شاویش ئه‌م ناو‌نیشانه‌ی له‌سه‌ری نوسیوه^۴ (النصیحة فی صفات الرب جل و علا و تتضمن عقیده‌ الإمام عبدالله بن یوسف الجوینی المتوفی سنة ۴۳۸هـ للعلامة الشيخ أحمد بن إبراهيم الواسطی الشافعی الصوفی المعروف بابن شیخ الخزامیین المتوفی سنة ۷۱۱، تحقیق زهیر الشاویش) کۆتایی پی‌هات.

---

^۳ ئای قوربانی درۆو ده‌له‌سه‌تان بم، که‌سم نه‌بینیوه به‌ قه‌د هینده‌ی هه‌شویه‌کان درۆزن تر بی له‌ ته‌زویرکردنی کتیب و ده‌ستکاری کردنی. وه‌رگێر

^۴ وا دیاره وه‌کوو ته‌ته‌وریه‌که‌ی داروینی ته‌ته‌وری کرده‌وه به‌ قۆناغ سبحان الله. وه‌رگێر

النصيحة

في صفات الرب جلّ وعلا

وتتضمن عقيدة الإمام عبد الله بن يوسف الجويني
المتوفى سنة ٤٣٨

للعلاّمة الشيخ أحمد بن إبراهيم الواسطي الشافعي الصوفي
المعروف: بابن شيخ الحزاميين
المتوفى ٧١١

تحقيق
زهية الشاويش

المكتب الإسلامي

ليّرهدا تيبيني شهوه شهكعين كهوا شاويش ريّكخستنهي نويّ زيادكردوه لهسه ناونيشاني
(عقيدة الواسطي) دواي شهوهي كه ناوهكهي چاك كردهوه بو
(النصيحة) ليّرهدا يزافهيهكي نويّ زياد كهوا شهو (النصيحة)ي واسيطي دايناوه شهوه واسطي
عهقيدهي شهبو محمد جوهيني لهگهليّ داناوه.

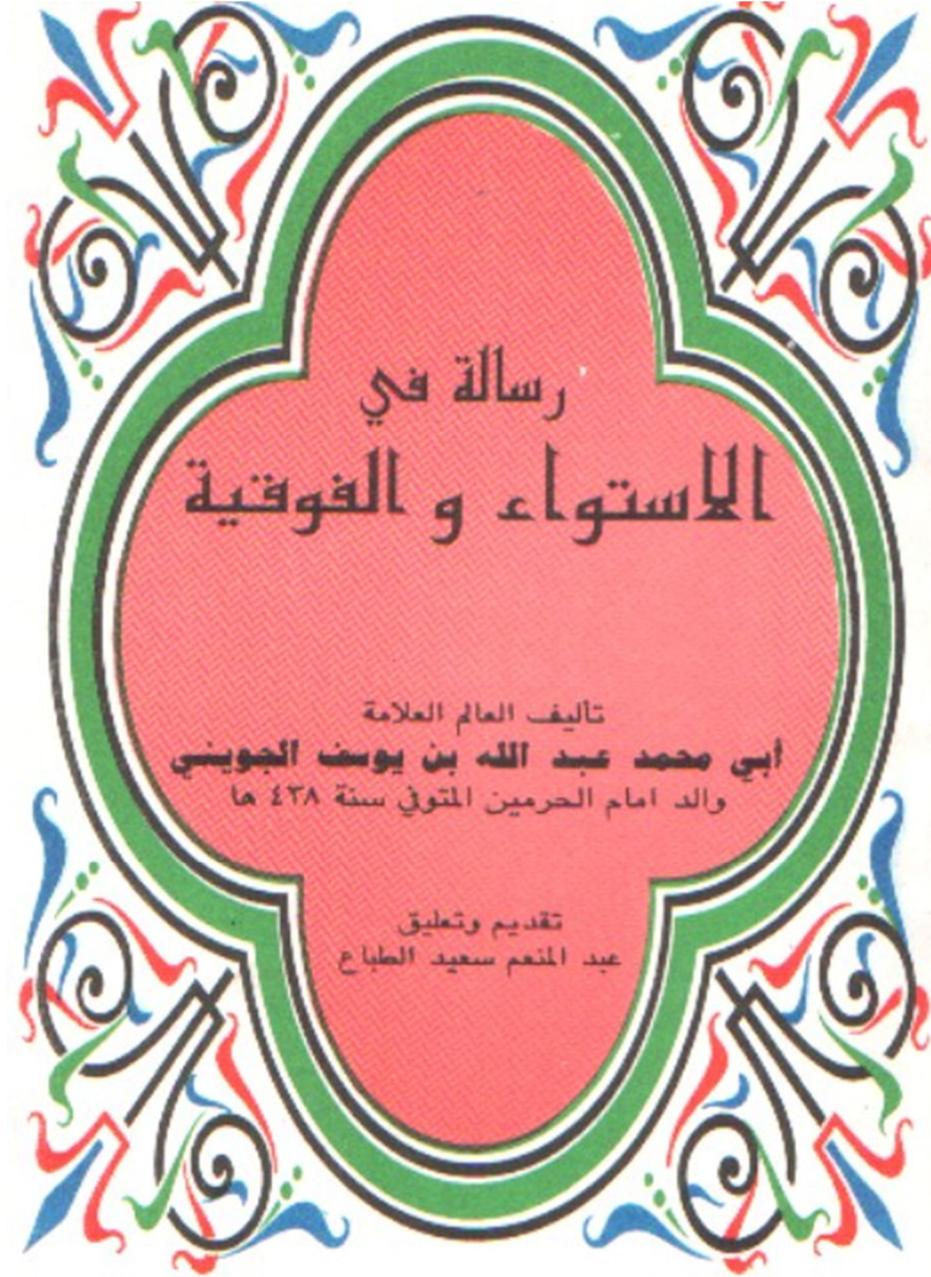
که‌وايه زوهيتر شاييش پيئي وايه له و ئيزافه نوييه له‌سهر ناو‌نیشانه که که‌وا واسگي ته‌وه‌ي خاوه‌ني ريساله‌که‌يه و دانه‌ري ته‌صلي رساله‌که‌يه ده‌قانيکي له عه‌قیده‌ي جوهيني وهرگرتووه له زمني عه‌قیده‌که‌ي، به‌لام شاييش ته‌ناقوزي هه‌يه تاوه‌کوو واسگي بکاته نه‌قلکه‌ري زورينه‌ي ريساله‌که‌ي له وته‌ي جوهيني نه‌که هه‌مووي، هه‌روه‌کوو باسي کردووه له ته‌عليقه‌که‌ي له‌سهر (الرد الوافر) لاپه‌ره ۱۲۹، پاشان دي ته‌ناقوزي سييه‌ميش ته‌کات که بانگه‌شه‌ي ته‌وه ته‌کات جوهيني شايه‌نتره که ته‌وه ريساله‌يه‌ي بدريته پال، زوهيتر شاييش له ته‌عليقي کتيبي (مختصر العلو) هي ته‌لباني چاپي ۲ لاپه‌ره ۲۶ ته‌لي: "شيخ ته‌حمه‌دي کورپي ابراهيمي واسيگي له عه‌قیده‌که‌ي خوي (النصيحة في صفات الرب جل وعلا) ريساله‌ي جوهيني نه‌قل کردووه، هه‌تا درانه پال جوهيني له پيشتره، ته‌مه‌شم له چاپي دووه‌م درک پي کرد "کو‌تايي پي هات.

سه‌يرکه له چاپي (النصيحة) درکي پي نه‌کردووه به‌لکوو ته‌نيا ئيزافه‌ي بو ناو‌نیشانه که کردووه ته‌مه‌ش به‌وه‌ي که‌وا وه‌حي بو‌کراوه واسيطي له عه‌قیده‌ي جوهيني له ريساله‌که‌ي ته‌وي وهرگرتووه، جا ته‌گه‌ر خوينه‌ري به‌ريتر سه‌يري هه‌ردوو چاپه‌که بکات، وه به‌راورديان بکات ته‌وه‌ي شاييش ئيزافه‌ي کردووه له‌گه‌ل واقيع ريکناکه‌وي، چونکه له واقيعدا هه‌ر دوو ريساله‌که وه‌کوو يه‌کن به‌ته‌واوه‌تي که هيچ بواريک ناهي‌لته‌وه به‌وه‌ي که‌وا واسيطي له جوهيني وهرگرتووه، چونکه هه‌ردوو ريساله‌که ده‌قه‌کانيان وه‌کوو يه‌که، بويه لي‌رده‌ا واجبه ته‌وه جيا بکه‌ينه‌وه له وهرگرتن و له نيوخوگرتن و دزي، جا ته‌گه‌ر واسگي وته‌ي جوهيني نه‌قل ته‌کات نه‌زياد ته‌کات وه نه‌که‌مي ته‌کات وه نه‌شه‌رحي ته‌کات وه هه‌لته‌ستي به‌شتيکي تر جگه له نه‌قلکردن نه‌بي دانه پال نه‌بي بو لاي جوهيني، چونکه ته‌وه کاره پي ناگوتري له‌نيوخوگرتن و وهرگرتن به‌لکوو دزيه‌کي ناشکرايه، به‌لام واقيعه‌ن واسيطي نه وهرگرتووه، وه نه تيکه‌ليشي کردووه له‌گه‌ل ريساله‌که‌ي خويدا له‌نيوخوي گرتي، به‌لکوو ته‌وه خويتي که دانه‌ره‌که‌يه، وه سه‌باره‌ت به جوهيني‌شه‌وه ته‌وه هيچ په‌يوه‌نديه‌کي به‌وه ريساله‌يه‌وه نيه به ته‌به‌دي، ته‌مه‌ش ته‌وه لي‌کو‌لینه‌وه‌يه که شاييش پي نه‌گه‌يشتووه ياخود له‌سهر ي گرانبووه خه‌جاله‌تيکي زوري کردووه دواي ته‌وه‌ي له به‌ناوبانگبووني ريساله‌که به‌وه‌ي که هي جوهيني له چاپي مونيره.

حه‌وته‌م: کاريگه‌ري چاپي منيرييه له‌سهر باقي چاپه‌کانی تر:

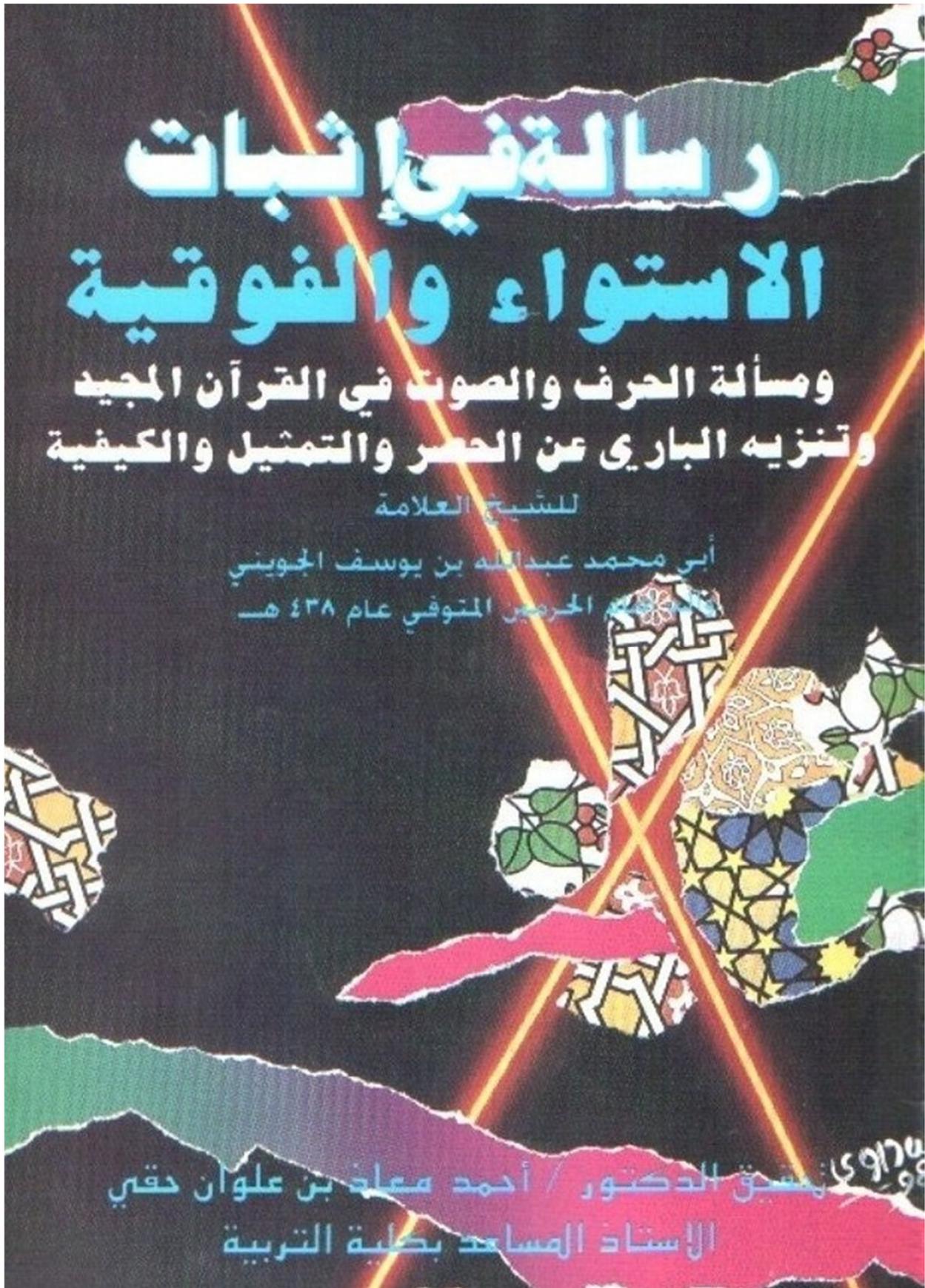
له سالي ۱۴۱۶ کوجي دووباره ته‌وه ريساله‌يه له ديمه‌شق چاپکرايه‌وه له لايه‌ن (توزيع دار المعرفة) له ژير ناو‌نیشانی (رسالة في الاستواء والفوقية) که دراوه‌ته پال ته‌بو محمدي جوهيني، له مه‌يان عبد

المنعم سه عید پیشه کی و ته علیقی له سهر نویسه، شه مهش چاپیکی دووباره وه بووی مونیرییه
ههروه کوو پیشه کی نویسه که گوتوویه تی

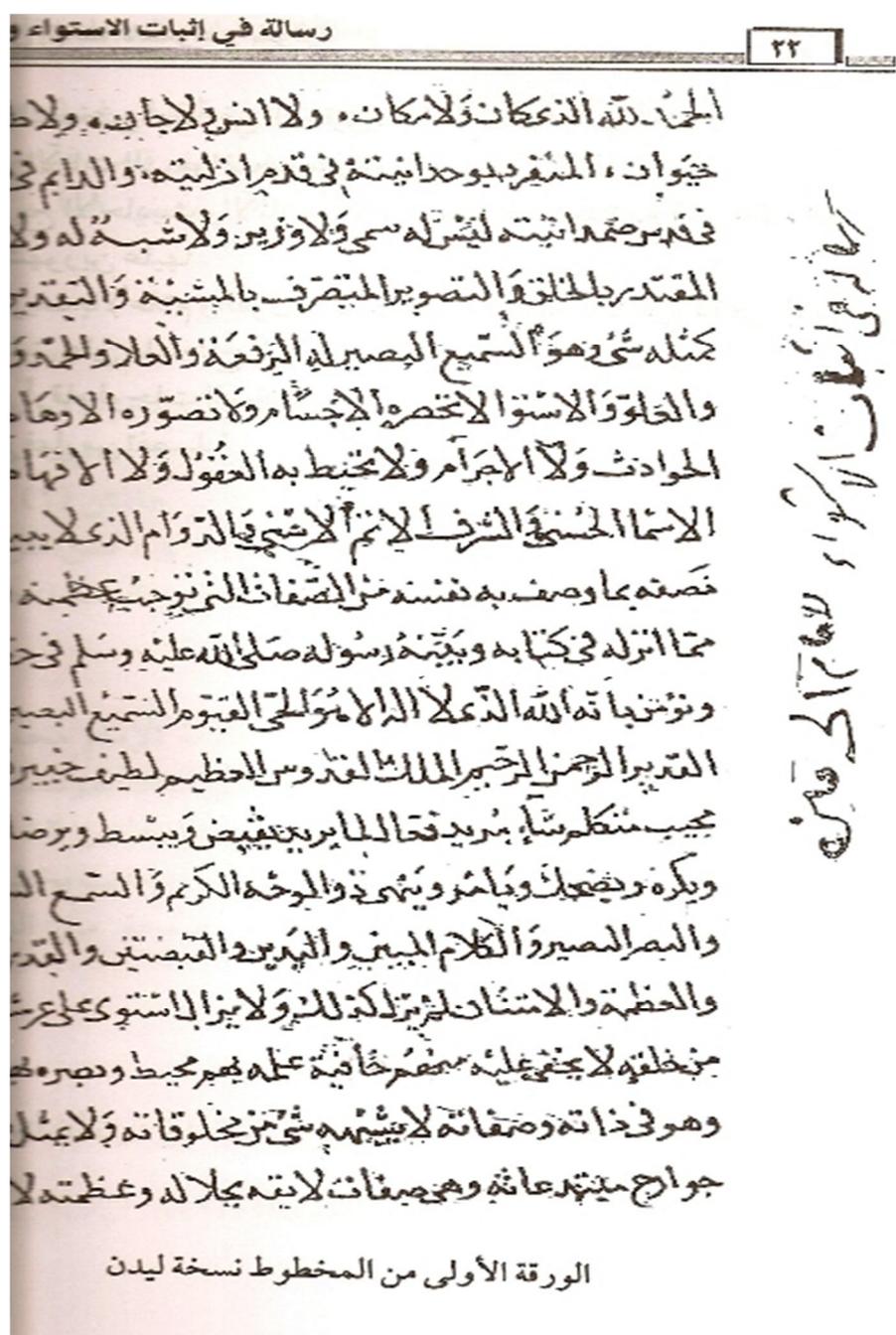

له سالی ١٤١٩ کۆچی دووباره چاپیکی نوی له ریساله که له لایهن (دار طویق) له ریاز له ژیر
ناونیشانی (رسالة في إثبات الاستواء والفوقية ومسألة الحرف والصوت في القرآن المجيد وتنزيه الباري
عن الحصر والتمثيل والكيفية). دراوته پال شه بو محمد جوهرینییه وه، به ته حقیقی دکتور احمد موعازی

كوري عولون حهققى ماموستاي ياريددهر له كۆليڭى پەروەردە، ئەم دكتورە پشتى بە چاپەكەى
مونيرىيە بەستووە، بە ئيزافە كۆرڭى له گەل وئىنەيەك له مەكتەبەى كۆليڭى محمدى كوري سعود بە
ژمارەى (۱۶۱۳/ف) له نوسخەى دەستى ليدن له ھۆلەندا بە ژمارەى (۲۹۵۱).

دكتور عولوان له ليكولينه وه كهى وينه لاپه رهى يه كه م و كوتاييه كهى له نوسخه ليدن شه وهى
 كه پشتى پي به ستوه سه لماندويه تى به تهك چاپه كهى مونيريه وه، نيمه ش تيبينى شه وه مان كرد
 هه روك له وه دوا كه ديتته بيت

يه كه م: له په راويزي لاپه رهى يه كه م له ده ستنوسه كه ليدن به خه تيكي جياواز شه ده وه
 هاتوه ((رسالة في إثبات الاستواء لإمام الحرمين))، شه مه ش نزيك خراويه كي نزيكه كه ته تكيد له سه ر

تیځه لای وی کردن و هه ولی ته زویر کردن دراوه، به جوړی که دانه ره که وی بوجوه که وا ته ودهی ته و ته علیقه وی نویسه ته وه دانه ره که ته بولمه عالی جوینیه که تیمامی حه ره مهینه، نهک ته بو محمدی جوینیه باوکی تیمامی حه ره مهین، رهنگه ته ویش هه لځه له تابی به و ته علیقه تیځه لای و پیځه له وی که باسی لیوه کرا له دهستنوسه که.

دووه م: دهستنوسه که وی لیدن هه مان ته و ته علیقه تیځه لای و پیځه له وی له خوگرته وه که وا له دهستنوسه که وی هه یوانی شامیه کان له ته زهر هاتوه، جا کاتی له بهرگرده وه که وی ته و دهستنوسه زانستی که م بووه هاتوه ته و ته علیق و پیناسه تیځه لای و پیځه له وی کردوه که باسمان لیوه کرد، ته مهش ته و ته پی نشان ته دهن که وا ته صلی هه ردوه دهستنوسه که یه که، وه ته م ته علیق و پیناسه یهش وی له هه ندیکان کردوه به ودهی ته علیق بدن که وا دانه ری ریساله که ته وه تیمامی حه ره مهینه جوینیه، وه ته وش راجیح و په سند ده کری که وا نوسخه که وی لیدن له بهرگریا وه ته وه له نوسخه که وی هه یوانی شامیه کان، له بهرته ودهی دهستنوسه که وی لیدن به خه تیځی نوی نوسراوه.

ته ودهی دیاری یه کی له و نوسخانه که میژوونوس زرکلی^ه پیی گه یشتوه له وکاته وی که گوتویه ته له پیناسه وی ته بو محمدی جوینیه له کتیبه که وی خوئی ((الأعلام)) ۱۴۶/۴-۱۴۷. (چند ریساله یه کی هه یه له وانه: (إثبات الأستواء - ط) که له ته صلی دهستنوسه که بینومه ده که وی (شیخی نیسلام صابونی گوتویه ته: ته گهر بیت و جوینیه له نیو به نیی سیرائیل بایه ته وه وه صفه کانی ته ومان بو نه قل ته کراو شانازی پیوه ته کرا". کو تایی هات.

جا هه موو چاپه کان ته وانه وی که من له سه ری وه ستاوم هه موویان کاریگهرن به چاپه که وی مونیرییه.

هه شته مین: دهقی ریساله که به لگه یه له سه ر به ری بوونی تیمامی جوینیه لی:

زورترین تویره ران بی ناگابوون له دیراسه کردنی دهق بو ته تکید کردنه ودهی دروستیه ته ته و درانه پال جوینیه، تیکتیفایان به نوسخه یه کی دهستنوس کرد که هه لگری به لای هه له یه، خو م ده قیک له ریساله که بینیه که دراوه ته پال واسیطی یا خود جوینیه له دوو نوسخه وی دهستنوسی تردا بینیم که به لگه یه کی روونه له سه ر به ری بوونی تیمامی جوینیه له و ریساله یه، وه دانه ری ته و ریساله یه واجبه له دوا ی سه دهی حه و ته می کوچی ژیبی ته مهش به لگه:

^ه خیر الدینی زرکلی له سالی ۱۳۹۶ کوچی به رامبه ر به ۱۹۷۶ زاینی وه فاتی کردوه. واته: که سیک وا نه زانی میژوو نویسه کی کونه، به لکوو ته ویش نیستلاعی به سه ر ته زویرا کاند نه بووه نه یزانیوه.

دانهری ئەو ریساله باسکراوه ئەلی:

((قال الإمام الحافظ عبدالغني في عقيدته لما ذكر حديث الأوعال قال: (رواه أبو داود و الترمذي و ابن ماجه ، وقال : حديث الروح رواه أحمد و الدارقطني)) اهـ.

واته: ئيمامي حافيز عبد الغنى له عهقیده کهى خۆى کاتى باسى (حديث الأوعال) ئەکات ئەفهرمووى: (تەبو داودو ترمذى و ئيبين و ماجه رپوايه تيان کردوو، و ئەفهرمووى: فهرموودهى رووح ئەحمەدو داره قوطنى رپوايه تيان کردوو).

ئەو دەقه مەوجودە لە ريساله که ئەوانەى که گومانيان بۆ ئەو چوو ئەو هى جوهرينيه، ئەى باشه وجودى ئەو دەقه چيه؟ واته: دانهرى ئەو ريساله يه له کتیبیکه وه نه قل ئەکات له عهقیده، و دانهرى ئەو کتیبەش که لیبه وه نه قل کراوه ناوى عبد الغنى يه، و ناسناوه کهشى به ئيمام و حافيزه، و ئەو حافيزهش له کتیبه کهى خۆى له عهقیده دا ئەو فهرموودهى ته خريج کردوو ئەو هى که باسى لیبه کرا، و فهرموودهى رووحيشى ته خريج کردوو، ئەمەش له خياللى ئەم دەقه وه ئەو روون ئەبیته وه که خال به خال بۆتى باس ئەکەين:

ئەو حافيز عبد الغنى يهى که باسى لیبه کرا لهو دەقه ئەبى يه کى بى له وانە:

۱- عبد الغنى مه قديسى حه نبه لى وه فاتى ۶۰۰ کۆچى، که تۆمه تبارە به حەشوى، ياخود ئەو حافيزو:

۲- عبد الغنى كورى سه عیدی ئەزديه وه فاتى ۴۰۹ کۆچيه.

ئەمەش شتیکه که هيج که سيك ئاورى لى نه داوه ته وه، و دکتۆر عولوان لیبکۆلهرى ريساله ساخته کراوه که ئەو هى که دراوته پال ئيمامى جوهرينى وه فاتى ۴۳۸ کۆچى ناچارى ئەو بووه ته وه ورى ئەو عبد الغنى يه بکات لهو ريساله ساخته يه به وهى کهوا ئەو ئەزديه وه فاتى ۴۰۹ کۆچى، ئەمەش له بهر ئەوه ناچار بووه بلێتن ريساله ساخنه که هى جوهرينيه چونکه شتیکى مه نتيقيه عبد الغنى ئەزدي پيش ئيمامى جوهرينى وه فاتى کردوو، بۆيه جوهرينى له وه وه نه قلى کردوو چونکه پيشى که وتوو له رووى زه مەنه وه، ئەو پيش دواى ئەزدي هاتوو، به لام راستيه کى زۆر ههيه که واجب ئەکات کهوا ئەو عبد الغنى يهى که له ريساله که هاتوو ئەو عبد الغنى مه قديسىه که وه فاتى ۶۰۰ کۆچيه، نهک عبد الغنى ئەزدي بى، ئەمەش ئەو راستيانە:

پاستى يه كه م:

ئەوھى كىتەبى لى عەقىدە ھەيە ئەوھ حافىزى عبد الغنى مەقدىسىيە كە وەفاتى ۶۰۰ كۆچىيە، وە كىتەبە كەشى بە ناوبانگە و چاپكراوھ لى ژىر سەرىپە رشتى (الرئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد - الإدارة العامة للطبع والترجمة) ئەم چاپى يە كە مە لى سالى ۱۴۱۱ كۆچى بە ناوئىشانى (عقيدة المحافظ تقي الدين عبد الغني بن عبد الواحد المقدسي ت ۶۰۰ھ)، ئەوھى بە لى كۆلىنە وھى ئەو كىتەبە ھەلسا عبد الله كورى محمدى بوصەيرىيە، كە موھازرە لى كۆلىنە بانگە واز لى جامىيەھى ئىسلامى لى مەدىنەھى مەنە و وەرە.

عَقِيَّةُ الْحَاظِ

نَجِّي الدِّينَ عَبْدَ الْغَنِيِّ بْنِ عَبْدِ الرَّاهِمِ الْقَدْرِيِّ

(٦٠٠ هـ)

حَقَّقَهَا وَخَرَجَ أَحَادِيثَهَا وَعَلَّقَ عَلَيْهَا

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَصْرِيُّ

مُحَاضِرٌ بِكَلِيَّةِ الدَّعْوَةِ بِالْجَامِعَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ
بِالْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ

طُبِعَ عَلَى نَفَقَةِ بَعْضِ الْمُحْسِنِينَ

تَحْتَ إِشْرَافِ

الرَّئِيسَةِ الْعَامَّةِ لِإِدَارَاتِ الْبَحْثِ الْعِلْمِيَّةِ وَالْإِفْتَاءِ وَالِدَّعْوَةِ وَالْإِرْشَادِ

الإدارة العامة للطبع والتزجيم

الرياض - المملكة العربية السعودية

وَقَفَ اللَّهُ تَعَالَى

الطبعة الأولى

١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م

که چی حافیزی عبد الغنی ته زدی وه فاتی ٤٠٩ کؤچی هیچ کتیبکی له عه قیده دا نیه، به لکوه ته صلن گرینگی بهو لایه نه نه داوه هیئده به پیچه وانهی مه قدیسی، به تایبه تی ته زدی له ده ولته تی عه بیديه غولاته کانی میسر بووه، ره حمته تی خوی لی بی به جوژی ره فتاری له گهل ده کردن ته وهی له دل و دهروونیدا بوو ته یشارده وه نه وه کا بی کوژن، تیر له وه وه ته گهینه تهو راستیه که وا تهو عبد

الغنی یه‌ی که له ریساله ساخته که باسی لیوه‌کراوه‌ئه‌وه حافیزی عبد الغنی مه‌قدیسیه که وه‌فاتی ۶۰۰ کۆچیه.

پاستی دووه‌م:

عبد الغنی مه‌قدیسی وه‌فاتی ۶۰۰ کۆچی له کتیبی عه‌قیده چاپ‌کراوه‌که‌ی‌ئه‌وه فه‌رمووده‌ی که له ریساله ساخته که هاتوو هه‌مان‌ئه‌وه دوو فه‌رمووده‌یه به‌هه‌مان ته‌خریجه‌وه له کتیبی عه‌قیده چاپ‌کراوه‌که‌ی مه‌قدیسی هاتوو. ئه‌وه دوو فه‌رمووده‌ش (حدیث الأوعال - حدیث الروح).

سه‌بارت به (حدیث الأوعال) ئه‌وه له لاپه‌ره ۴۲ ته‌خریجی کردوو له دوا‌ی ئه‌وه ئه‌لی: (رواه أبوداود والترمذی وابن ماجه القزوینی)، ئه‌بو داود و ترمذی ئیبن و ماجه‌ی قه‌زوینی ریوایه‌تیان کردوو. ئه‌مه‌ش به‌ته‌واوه‌تی له ریساله ساخته که هاتوو.

وه سه‌بارت به (حدیث الروح) ئه‌وه مه‌قدیسی به‌و جو‌ره ته‌خریجی کردوو له لاپه‌ره ۴۵:

((وفي حدیث أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر المؤمن عند موته وأنه يعرج بروحه حتى ينتهي بها إلى السماء التي فيها الله . رواه الإمام أحمد والدارقطني وغيرهما)) اهـ . ئیمامی ئه‌حه‌مه‌دو دا‌ره قوگنی و غه‌یری ئه‌م دووانه‌ش ریوایه‌تیان کردوو. ئه‌مه‌ش به‌ته‌واوه‌تی له ریساله ساخته که مه‌وجوده.

ئه‌مه‌ش ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نی ئه‌وه عبد الغنی یه‌ی که له ریساله ساخته که باسی لیوه‌کراوه‌ئه‌وه عبد الغنی مه‌قدیسیه ئه‌وه‌ی که کتیبی‌کی له عه‌قیده‌دا داناره که کۆمه‌له هه‌والئیک‌ی تیدا گرت‌کردوو ته‌وه له زم‌نی ئه‌وه هه‌والانه‌ش ئه‌وه دوو فه‌رمووده‌شه که هه‌ر دوو‌کیانیشی ته‌خریج کردوو هه‌روه‌کوو به‌ته‌واوه‌تی بینیت ئه‌وه دانه‌ری ریساله که که لییه‌وه نه‌قلی کردوو، بۆیه سه‌لما که ئه‌وه مه‌قدیسی هه‌نبه‌لیه وه‌فاتی ۶۰۰ کۆچی، وه ئه‌وه‌ش سه‌لما که دانه‌ری ریساله ساخته که‌ش واسیطیه نه‌ک ئیمامی ئه‌بو محمد جو‌هینی. چونکه واسیطی دوا‌ی مه‌قدیسی وه‌فاتی کردوو به‌نزیکه‌ی سه‌د سا‌ل زیاتر.

پاستی سێیه‌م:

تیبینی ئه‌وه ئه‌که‌ین که‌وا دانه‌ری ریساله ساخته که ناسناوی له‌وه عبد الغنی یه‌ ناوه به (ئیمام و حافیز) جا گریمان دانه‌ری ریساله که ئه‌بو محم‌دی جو‌هینی بی وه‌فاتی ۴۳۸ کۆچی، وه ئه‌وه عبد الغنی

یەش ئەزەدی بێ وەفاتی ٤٠٩ کۆچی هەروەکوو لیکۆلەری کتیبە کە وا تەصەوری بۆ کردووە، ئەمەش ئەوە ئەگەییەتی عبد الغنی ئەزەدی میسری ئەوە بە ماوەیەکی کەم و خورافی بە ناوبانگ بوو و ناوی بلاو بوو تەو لە پۆژەلات و پۆژتاواو ناوەراست هەتا گەشتوو تە ولاتی فارس و نەیسابوورو ئیتر بە ناوبانگبوو لە نیویان بە پلەیک ئیمامی جوینی ناوی لیناوە بە (ئیمام و حافیز) هەموو ئەو ناودەنگەش لە سەر دەمی عبد الغنی رویداوە بە ماوەیەکی کەم لە نیوان عبد الغنی ئەزەدی و جوینییدا کە ئەویش ٢٨ ساڵ بە تەنیا، ئەمەش کاریکی دوورە، بە لگەش لە سەر دووریەتی کە ریاویەتیکی نە لە خەلکی نەیسابوورەو لە ریگای عبد الغنی ئەزەدیوە کەوا بە لگە بێ لە سەر ناسینیان، بە لکوو جوینییش ئەوەندە سەرقالا نە ئەبوو بە کتیبەکانی فەرموودە بە ئیزافە کردن لە گەلا ئەوەش ناسناوی ئیمامەتی لە سەر دەمی جوینی داخواری چەندەها فەنی ئەکرد لە زانستەکان، وە حافیزی عبد الغنی ئەزەدی میسری کە سێکی موحەددیس بوو بە تەنھا، ئیتر لەوەوە تەصەور کردنی ناسناوی بە ئیمامەتی سەختە، بە لām زانا پاشاینەکان ئەویان لە نیودا دەرکەوت بە زیادە پۆیشەو، بۆیە دروستە ئەو وەصفە دەرچوو بێ لە واسیطی حەنبەلیەو بۆ مەقدیسی حەنبەلی.

پراستی چوارەم:

ئیمە تیبینی ئەوە ئەگەین کەوا ئەو عبد الغنی یە کە نەقل کراوە لە ریسالە ساختە کە حەدیسی داو تە پال داڕەقوگنی، ئەوەی کە زانراوە دانەپالی فەرموودەکان بۆ لای پێشەواو موحەددیسینەکان کاتی کە رۆژگاریک تیبەری بێ نە بیداتە لای کتیبیک کە خاوەنە کەمی هاوسەردەمی بێ یاخود هاوئالی بێ ئەگەرچی لە چینی شیخەکانی خویشی بێ، بۆیە دروست نە ئەو عبد الغنی یە ئیتر ئەوە ئەزەدی بێ، چونکە ئیمامی ئەبولحەسەن عەلی کورپی عومەری داڕەقوگنی وەفاتی ٣٨٥ کۆچی، وە عبد الغنی کورپی سەعیدی ئەزەدی وەفاتی ٤٠٩ کۆچی، واتە: هاوسەردەمن لە یە کە چینی.

زەهەبی لە (سیر الأعلام النبلاء) ئەفەر مووی: "بەرقانی فەرموویەتی: پرسیارم لە داڕەقوگنی کرد کاتی کە هاتە میسر، ئایە کە سیک هاتە رینگات کە شتیک لە زانست تی بگات؟ فەر مووی: بە دریزایی رینگام نە مبینی ئیلا گەنجیک نە بێ لە میسر، کە پێی ئەگوتری: عبد الغنی، وە ک بلیی شوعلە یەکی ناگرە، داڕەقوگنی کارە کەمی بە گەورە دانەناو باسکردنیشی بەرز پراگرت.

وه ئه‌بو لفته‌ح مه‌نصوری کورپی عه‌لی تورپوسوسی ئه‌فه‌رمووی: ئه‌بو له‌سه‌نی دا‌ره‌قوطني ويستی ده‌ربچی له‌ لامان له‌ میسر، ئیمه‌ش ده‌رچووین تاوه‌کوو به‌رپی بکه‌ین، کاتی به‌ریمان کرد گریاین، فه‌رمووی: بۆ ئه‌گرین له‌ لاتان عبد الغنی کورپی سه‌عید هه‌یه.

وه محمدی کورپی عه‌لی صوری ئه‌فه‌رمووی: حافیزی عبد الغنی به‌ منی گوت: "ده‌ستم به‌ کتیبی (المؤتلف والمختلف) کرد، کاتی دا‌ره‌قوطني هاته‌ لای ئیمه‌، ئیتر له‌و شت گه‌لیکی زۆرم وه‌رگرت، وه‌ کاتیک له‌ دانراوه‌که‌م بوومه‌وه‌ پرسیا‌ری لیّ کردم که‌ بۆی بخوینمه‌وه‌ له‌ منه‌وه‌ گوئیستی بی، گوتم: له‌ تۆ وه‌رم گرتوه‌ زۆرینه‌یان، فه‌رمووی: وا مه‌لی، تۆ به‌ جیا له‌ منت وه‌رگرتوه‌، که‌ کۆمه‌لیکم هه‌ناوه‌ تیایدا، وه‌ شت گه‌لیکیشی تیدا‌یه‌ له‌ شیخه‌کانی تۆ وه‌رم گرتوه‌، ئینجا ئه‌زدی خویندیه‌وه‌ بۆی) کۆتایی هات.

وه حافیزی عبد الغنی ئه‌زدی خودی خوێ له‌ کتیبی (المؤتلف والمختلف) لاپه‌ره‌ ۹۳ ئه‌فه‌رمووی: (مولى الوزير أبي الفضل جعفر بن الفضل سمع من سليمان بن داود البزاز وغيره، سمعنا منه مع أبي الحسن علي بن عمر ..) اهـ. واته‌: مه‌ولای وه‌زیر ئه‌بو لفته‌زل جه‌عفه‌ری کورپی فه‌زل گویی له‌ سلیمانی کورپی داودی به‌زازو غه‌یری ئه‌ویش بووه‌، ئیمه‌ش له‌ گه‌ل ئه‌بو له‌سه‌ن عه‌لی کورپی عومه‌ر گویمان لیی بووه‌... . کۆتایی هات

جا له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌هلی حه‌دیس عه‌هدیان داوه‌ به‌و جۆره‌ فه‌ننه‌ که‌ ئیمامیک هه‌لسی به‌ ته‌خریج‌کردنی فه‌رمووده‌یه‌که‌ له‌ کتیبی هاوه‌له‌که‌ی؟ به‌لکوو به‌بی ئه‌وه‌ش ناوی کتیبه‌که‌ به‌یننی ئه‌وه‌ی که‌ ریواتی تیدا کردوه‌ ئه‌صله‌ن؟ ئه‌مه‌ش قه‌رینه‌یه‌کی تری به‌هه‌یزه‌ که‌وا ئه‌و عبد الغنی یه‌ی که‌ له‌ ریساله‌ ساخته‌که‌ هاتوه‌ ئه‌وه‌ مه‌قدیسه‌ نه‌که‌ ئه‌زدی بی.

راستی پینجه‌م:

ئیمه‌ ئه‌بینین که‌وا ئه‌و عبد الغنی یه‌ی که‌ لیوه‌ی نه‌فلکراوه‌ له‌ ریساله‌ ساخته‌که‌ فه‌رمووده‌ی داوه‌ته‌ پال (ئه‌بو داودو ترمژی ئین و ماجه‌) ئه‌مه‌ش قه‌رینه‌یه‌کی به‌هه‌یزی تره‌ چونکه‌ سونه‌نی ئین و ماجه‌ له‌ کتیبه‌ ته‌خریج‌کراوه‌کان نه‌بووه‌ پيش حافیزی محمدی کورپی تاهیری مه‌قدیسی وه‌فاتی ۵۰۷ کۆچیه‌، وه‌ یه‌که‌م که‌سیک له‌ ته‌خریج‌کردندا که‌ کتیبی ئین و ماجه‌ی خسته‌ پال کتیبی پینچ پيشه‌واکه‌ی فه‌رمووده‌ مه‌به‌ستمان (بوخاری و موسلیم و ئه‌بو داودو ترمذی و نه‌سانی) ئه‌وه‌ ئه‌ محمدی کورپی تاهیره‌یه‌، ئه‌وه‌شتزانی که‌ وه‌فاتی ئه‌و پیاوه‌ چه‌نده‌، شیخمان حافیزی ئین و حه‌جر له‌ (النکت

علی کتاب ابن الصلاح: ۴۸۷) ئەفەر مووی: "ئىبن و عەساكىر گىپراوئىيە تىيەوۋە كەوا يەكەم كەسىك كىتئىبى ئىبن و ماجەى ئىزافە كىر دووۋە بۆ لای ئوصول ئەوۋە ئەبو لىفەزلى ئىبن و تاهىر بووۋە. تەواوۋە ھەررەكوو ئەوۋەى فەر مووئىيەتى، چۈنكە كارى ئەتپرافەكانى لەگەلى كىر دوو بەشىكى تىرى دانا لە مەرجهكانى شەش پىشەواكە بۆيە لەگەل ئەوان ھەژمارى كىر، پاشان حافىزى عبد الغنى كارى لە كىتئىبى (الكمال في أسماء الرجال) كىر ئەوۋەى كە حافىزى ئەبو لىفەزلى مەزى تەھذىبى كىر دووۋە كە لە نىوئاندا باسى لىوۋە كىر دووۋە". كۆتايى ھات

ئىمامى كەوسەرى لە (شروط الأئمة الستة) ل ۷، ئەفەر مووی: "يەكەم كەسىك كىتئىبى سونەنى بۆى خىستە رىز ئوصولى شەشەكە ئەوۋە حافىزى ئەبولفەزلى كۆرپ تاهىرە، ئىتەر لەوۋە زۆرتىن حافىزەكان شوئىنى كەوتن لە كىتئىبەكانىان لە پىئاوۋەكان و ئەتپرافەكان". كۆتايى ھات

و شىخمان عەللامە محمد عبد الرشيد نوعمانى رەھمەتى خاى لى بى ھەوالى پىداين و ئىجازەشى پىداين لە كىتئىبەكەى خۆى: (ما تمس إليه الحاجة لمن يطالع سنن ابن ماجه) ئەفەر مووی: "لەسەر ئەوۋە: ئىزافە كىر دوو بۆ لای پىنچەكە رۇوئىدا لە سەرەتاي سەدەى شەشى كۆچى، ئەمەش ھىچ كارىگەرەكى لەسەر پىشكەوتوۋەكان نىيە ئەوانەى رابوردوون". كۆتايى ھات

ئەو بابەتە لە بابەتە مەشھورەكانە لە نىو ئەھلى عىلم بەو فەننە لە كۆن و نوئىدا. . جا ئەگەر ئەمە ئىقراپ كراوۋە دامەزراوۋە ئەوۋە زانىشت كەوا ئەو حافىزە باسكراوۋەى لە رىسالە ساختەكە ئەوۋە كە باسى ئىبن و ماجەى كىر دووۋە لەگەل ئەبو داود ترمىزى لە تەخرىجەكەى ئەوۋە بۆت دەرتەكەوى كەوا ئەو عبد الغنى ئەوۋە مەقدىسى حەنبەلىيە خاۋەنى كىتئىبى (الكمال) وەفاتى ۶۰۰ كۆچىو. كە ئىقتىداى بە ئىبن تاهىر كىر دووۋە سالى وەفاتى ۵۰۷ كۆچى لە خىستە پالى ئىبن و ماجە بۆ لای پىنچ پىشەواكە، نەك عبد الغنى ئەزىدى بى كە سالى وەفاتى ۴۰۹ كۆچى بەر لەوۋە ئەو زاراۋە پەئىدا بى، جا ھەررەك چۆن دانە پال لە بۆ لای سونەنى ئىبن و ماجە لە رىسالە ساختەكە بەدەستھات ئەوۋە دانە پالئىش بۆلای موطأ مالىك لەو رىسالەيە بە دەستھاتوۋە، ئەم بابەتەش وەكوو پىشووۋەكەيە، چۈنكە يەكەم كەسىك موطأ مالىكى ئىزافە كىر دوو بۆ لای پىنچەكە رەزىنى كۆرپ موعاۋىيە سەرەسلى مالىكى بوو وەفاتى ۵۲۵ كۆچى لە كىتئىبەكەى خۆى (التجريد للصحاح والسنن)، ئەى چى كاتى ئەبىنى دانە پالى خاۋەنى رىسالە ساختەكە بۆلای دارەقوطنى تاخىرھاتوۋە لە ئىبن و ماجە بە سەد سال؟! ئەوۋەى كە من سەرىم كىر دووۋە دەركەوتوۋە لە كىتئىبەكانى حافىزى عبد الغنى ئەزىدى مەسرىيەوۋە يەك فەر مووۋەم نەبىنى كە دابئىتە پال ئىبن و ماجە، بەلكوۋ فەر مووۋەكان ناداتە پال ھىچ

کهسی به دهگمن نهبی تهگه کردبیتیشی تهوه داویهته پال بوخاری یان موسلیم یان نهسائی، وه شایهنی باسکردنیشه که ریوایهتی سونهنی ئین و ماجه پروی نهداوه بو حافیزیکی گورهی هاوهلانی جوهرینی وهکوو بهیههقی تهی له کوی بو جوهرینی؟

جا لهوهی که پیشکهشمان کرد بو خوینهر دهرتهکهوی دانهری تهو ریسالهی ئیستیواو فهوقیه کهسی دایناوه که له دوای ۶۰۰ کۆچیهوه ژیاوه تهو سالهی که عبد الغنی مهقدیسی وهفاتی کردوه، تهو سیفهتهش شایهنه به واسیطی حززازی حنهلیهوه، که هیچ پهیوهندیهکی به ئیمامی تهبو محمد جوهرینهوه نیه.

راستی نۆیهه: تهو ههموو تیکهلیه له کوپوه هاتوه؟

تهگه بیت و پرسیارکهه بپرسی لهسه رههلدانی ههموو تهوانه، تهوه وهلامان تهویه تهوهی که ئیمه گومانان بو هیه خوداش زاناره له بهرگرهوه که کاتی وهستاوه لهسه ره دهستنوسی (النصیحة) که باسی لیوهکرا هیچ ناویکی نه دۆزیوه تهوه که نوسرابی لهسه ری یان دۆزیتیهوه بهلام تهشویشکراوه یان رهشکراوه تهوه، تهویش نه وهستاوه ته سه ره تهصلی صهحیحه کهو بهبی تهوهی زانیبیتی ناوی دانهره کهی کییه، ئیتر سهیری کردوهو بینویهتی کهوا دانهره کهی ههوالی لهبارهی خوی داوه کهوا له بابه تانیکدا تووشی چهیرهت بووه له بابه کانی عهقائد وهکوو سیفات و جیههت. جا شتانیکیش له نهقلکراوه له کتیبه سه ره کیه کان له ئیمامی چه ره مهینهوه تهبو له عالی ئیتر ههوالگویزه ره وه کانیس نهقلیان کردوهو ئیتر له بهرگره وه کهش وههمی کردوه به ئیجتیهادی خوی کهوا تهو ریسالهیه هی تهوه، تهویش پیناسه یه کی تیکه ل و پیکه لی کردوه له نیوان ته بوله عالی جوهرینی و باوکی تهبو محمد جوهرینی، پاشان چاپه مه نی مونیریه هاتوه ههروه ک گومان به هه موو تهو عیلله تانه وه چاپی کردوهو داویه ته پال جوهرینی گه وره اته باوکی ئیمامی چه ره مه یین، له دهره نجام ته زیور و ساخته یه کی پروون و تاشکراو فاحشکراوه که دراوته پال ئیمامی کی گه وره که تهبو محمد جوهرینه، ئیتر هه شویه کانیس به دهره تیان زانیوه له بهر چه ند بانگه شه یه کی ساقیت و بوچ.

راستی دهیهه:

شوینه واری دانه پالی تهو ریساله ساخته یه بو لای ئیمامی جوهرینی: بیگومان تهو ریساله یه ساخته یه که دراوته پال ئیمام تهبو محمد وه، ئیستا که پیگه ی خوی وه رگرتوه له مه کته به ی ئیسلامی، وای لی هاتوه دانه پاله که ی بو لای جوهرینی لای هه ندی له سه رقاله که ره کانی زانست

بوو ته کاریکې بیګومان به بې دوو دلې، به تابه ته لای رقلیبووه کانی ته هلی سوننه و جه ماعه
 ته وانه ی که پیشه واکانی ته شاعیره عه بیدار ته که ن و به گومرایان ته زنان، وه جیګای ته سه فیشه
 که شفکردنی ته م ساخته کاریه کاریکې سهخت نیه ته گهر بیت و پیچه وانکه ره کان به راستی بیان هوی
 که شفکی بکه ن به لام له بهر حزیان به دانه پالی بۆ جو هینی تاوه کوو دروستیه تی مه زه به که ی خو یان
 دابه زرین و په شیمان بوونه وه و گه پانه وه ی پیشه واکانی ته هلی سوننه بۆ لای ته وان به خه لکی بلین،
 حه ز کردنیان به مه کوپرو که ری کردون له لیکۆلینه وه و وردبوونه وه - وه خو شه ویستیشت بۆ شتیک
 کوپرو که پرت ته کات، زۆر یکیش که وتووه ته ناو ته وه هله یه وه وه کوو ته لبانی و زوهی شاپیش و
 سه فهر هه والی... ته مانه ش سوپایه کی گه وره یان له دوی خو یان به جی هیشت که نیستاکه ته زنان
 له وه ی که شار دوویانه ته وه، له سه ر ته م ریساله یه شارو دیهاتیان له سه ر دامه زران دووه! وه ته و
 ریساله یه بلا بووه ته وه له تۆره عه نکه بووتیه کانی نینته رنیت، ته وه ی نامۆیه ته وه نیه که ته مانه له
 ناسانکاری و یاری که کردوویانه به لکوو ته وه ی نامۆیه هندی له ته هلی عیلم شوینیان ته که ون فریو
 ته خۆن پییه وه، وه ک بلینی بابه ته که بووه ته شتیکی موسه لله م و ته واو، ههروه کوو ئوستازی به ریژ محمد
 عه ییاشی کوبه یسی له ریساله که ی خو ی (الصفات الخبرية عند أهل السنة والجماعة)، به جو ری
 ریساله کانی دکتوراو ماسته ره کان له و جو ره سته م و تاوانه سالم نه بوونه، به لکوو ته مانیش
 که وتوونه ته ناو هه له زه قه یه وه، ته وه ی واجبیشه که خوینه ری به ریژ فریو نه خوات به
 چه واشه کاریه کانی ته وان به لکوو به دلئکراوه وه ته م لیکۆلینه وه بخوینیته وه نیه ت و به رژه وه ندی
 مه زه به بی پوچی هه شویه کانی بۆ ده رکه وی و نینجا بریار بدات، وه ته و که شفکردنه ی که له م
 لیکۆلینه وه کرا ته سته مه هه شویه کان بتوانن ره ددی بده نه وه چ له راسته ی وه چ له چه په ی، چونکه
 دووره له گومان و چه واشه کاری، هه شویه کانیش لی ره دا جگه له بی دهنگی و عه یب و عاړ چی تریان
 بۆ نه ماوه ته وه چونکه فه زحکراون، وه دان به وه شدا ته نیم ته سته مه هه شویه کان قه ناعه ت پی بکه ی
 که وا ته و ریساله یه هی ته بو محمد جو هینی نیه و ته و لپی به ری، ههروه کوو چۆن قه ناعه ت پیکردنی
 شیعه ی رافیزیه کان به به ری بوونی هه ر دوو شیخه کان نیمامی ته بو به کرو عومه رو دایکی نیمانداران
 له نه نگی و ناته واوی، تۆ ناتوانی هیدایه تی کویرایی ته مان بده ی له و گومراییه ی که تیکه وتوونه،
 والسلام.

نه قلاکراوه له (منتدی روض الریاحین) هی شیخی ته زه ره مان .... گه رام نوسره که م نه دۆزیه وه

وه رگی پانی: باوکی غه زالی مه لا ره زوان